

Ἀδελφοί μου,

"Ἐτῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Σήμερα, πρέπει νὰ προσπαθήσετε νὰ ἀντιληφθῆτε ὅσον μπορεῖτε πρὸ καθαρὰ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ. Εἴχαμεν πεῖ ὅτι, τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ, ΕἶΝΑΙ ἡ Πραγματικότης, ἡ Ζωή, τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ.

Κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ, εἶναι ἡ Αὐτάρκεια. Τὸ ΑΠΟΛΥΤΟ ΕἶΝΑΙ ἔχει σὰν φύσιν τοῦ τὴν Πολλαπλότητα, πού εἶναι μέρος τῆς Θείας Αὐταρκειας. Ἐπίσης, χαρακτηριστικὰ τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ, εἶναι, ὡς μπορεῖ νὰ ἀντιληφθῆ ὁ Ἄνθρωπος ἡ Ἀπόλυτος Πανσοφία, Παντοδυναμία καὶ Παναγαθότης, τρεῖς Καταστάσεις πού ἐκφράζουν ἐντὸς τοῦ ἸΔΙΟΥ τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ τὴν Θεϊαν Εὐαρέσκειαν.

Τώρα, θὰ δῶ αὐτές τές τρεῖς Καταστάσεις σὰν πλήρη φύσιν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ καὶ σὰν μέσον ἐκφράσεως τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ ἐντὸς Αὐτοῦ. Προσέξτε αὐτὸ τὸ σημεῖον. Σὰν φύσιν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ ἡ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ αὐτῆ, εἶναι ἡ Θεία Αὐτάρκεια. Σὰν ἔκφρασις εἶναι ἡ Θεία Εὐαρέσκεια. Μέσον ὅμως, Ἐκφράσεως διὰ τῆς Θείας Εὐαρέσκειας ἔχομεν τὴν πληρεστάτην θὰ ἔλεγα ἔκφρασιν σὰν πρώτη Δίτις - Νόμον τῆς Θείας Πανσοφίας πού ὀνομάζομεν Νοῦ.

"Ὡστε, Νοῦς εἶναι Ἐκφρασις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ.

Ἐπιστρέφομεν τώρα καὶ πάλιν μέσα στὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ, καὶ τὸ βλέπομεν Τριαδικῶς. Καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνω, μελέτη ὅπως μπορεῖ νὰ τὴν ἀντιληφθῆ γύρω ἀπὸ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ ὁ Ἄνθρωπινος Νοῦς. Βλέπομεν τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ σὰν τὴν κορυφὴν Πανσοφίαν τοῦ Τριγώνου καὶ βλέπομεν ἐπίσης τὸσον σὰν Θεία Αὐτάρκεια καὶ Εὐαρέσκεια, τονίζω, σὰν Θεία Αὐτάρκεια καὶ Εὐαρέσκεια τὴν ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΥΤΟΕΠΙΓΝΩΣΙΣ ὡς καὶ τὴν ΑΠΟΛΥΤΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ.

Ποία τώρα ἡ διαφορὰ; Φύσει, καμμία. Σὰν ἔκφρασις ὅμως τοποχρονικὴ ἡ διαφορὰ εἶναι μεγάλη. Σὰν Δύτοεπίγνωσι Αὐτάρκεια τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ ἔχομεν τὸν ΧΡΙΣΤΟ - ΛΟΓΟ - ΑΠΟΛΥΤΟ ΕἶΝΑΙ. Καὶ σὰν συνείδησιν Εὐαρέσκεια, Παντοδυναμία τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ, ἔχω τὸ ΛΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ.

Τώρα, ἔχομεν τρεῖς φύσεις σέ μίαν, θὰ ἔλεγα, θέσιν. Εἴχαμεν ὀμιλήσει διὰ τὴν Πολλαπλότητα τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ. Ἡ Πολλαπλότης ὅμως αὐτῆ τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ, εἶναι εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ; ἢ μήπως εἶναι παντοῦ μέσα στὸ ΑΠΟΛΥΤΟ ΕἶΝΑΙ καὶ σὰν Αὐτάρκεια καὶ σὰν Εὐαρέσκεια;

Προσέξτε εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Ἄν ἡ Πολλαπλότης τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ δέν ἦτο πλήρης, τότε αἱ ἐκφράσεις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ θὰ μειονεκτοῦσαν. Μία ἀπὸ τές ἐκφράσεις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ, τὸσον Λογοϊκῆ ὅσον καὶ Ἀγιοπνευματικῆ ὀνομάζεται Θεία Μονάς.

Τώρα, αὐτῆ ἡ Θεία Μονάς, Μυριάδες, ἀμέτρητες Μυριάδες Θεῖες Μονάδες τὸσον Λογοϊκῆς ὅσον καὶ Ἀγιοπνευματικῆς. Ταυτοχρόνως, φύσει, τὸ ἸΔΙΟ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟ ΕἶΝΑΙ, μέ τὴν Θεία Αὐτάρκεια καὶ Εὐαρέσκεια. Σὰν ἔκφρασιν ἔχομεν τὸν Νοῦ.

Τώρα βλέπομεν δύο ἐκφράσεις. Τὴν Πανσυμπαντικὴν Ἐκφρασιν καὶ αὐτὴν τῶν Θεῶν Μονάδων. Ἡ Πανσυμπαντικὴ Ἐκφρασις εἶναι Λογοϊκῆ καὶ Ἀγιοπνευματικῆ μέσον καὶ πάλιν τοῦ Νοῦ. Ὅπως εἴχαμεν πῆ σέ προηγούμενά μας μαθήματα τὰ πάντα Νοῦς. Τὰ Σύμπαντα ὅλα, ἔχουν ἐκτελεσθῆ ἀπὸ τὸν Νοῦν μέσον τοῦ Νοῦ, τὸ παχύλο ὕλικό, τὰ αἰθερικά ἀντίστοιχα, τὰ Ψυχικά, τὰ Νοητικά τὰ Νοητά τὰ Ὑπέρ Νοητά, ὅλα.

Τώρα ἐκφράσεις πού λέγομεν τῶν Θεῶν Μονάδων τῶν Μικροκόσμων εἶναι, ἀκριβῶς οἱ ἴδιες, καμμία ἀπολύτως διαφορὰ, Λογοϊκῆς καὶ Ἀγιοπνευματικῆς.

Στὸ μέλλον θὰ μελετήσωμεν γιὰ τὴν Πανσυμπαντικὴν Ἐκφρασιν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ, τὸσον Λογοϊκῆ ὅσον καὶ Ἀγιοπνευματικῆς. Τώρα ὅμως θὰ μελετήσωμεν τὴν ἔκφρασιν τοῦ Μικροκόσμου, μιᾶς Θείας Μονάδος. Θὰ τὴν ὀνομάσωμεν τὴν Θεϊαν Μονάδα ΑΠΟΛΥΤΟ ΕἶΝΑΙ, διότι εἶναι μία Μονάς μέσα στὴν Πολλαπλότητα τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ

ΕΙΝΑΙ, διότι είναι μία Μονάς μέσα στην Πολλαπλότητα του ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, ισότιμος, όμοια. Δέν λέγω όμοούσιος, διότι, εύρισκόμεθα υπεράνω πολύ τώρα καί τῆς Ὑπερουσίας άκόμα πού όνομάζομεν Νοῦ.

Ἔχομεν μίαν Θεϊάν Μονάδα - ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ, μικρογραφία πλήρη τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ. Μέσα στην Θεία αὐτή Μονάδα ἔχω τήν ἈΠΟΛΥΤΟ Δύτάρκεια, Πανσοφία, Παντοδυναμία, Παναγαθότητα, τήν Θεϊάν Εὐαρέσκειαν τήν Λογοϊκήν Αὐτοεπίγνωσιν καί τήν Ἀγιοπνευματικήν Ὑπερσυνείδησιν. Ἥλιος πλέον τώρα ἡ Θεία Μονάς, άκτινοβολεῖ έντός τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ έντός τοῦ ίδίου τοῦ Ἐαυτοῦ της. Δέν ἐξέρχεται ἀπό τόν Ἐαυτό της εἰς τέσ προεκτάσεις της ἡ Θεία Μονάς, διότι, τό ἔσω Ἀπειρον τῆς Θεϊας Μονάδος εἰς τίποτε δέν εἶναι μικρότερον τοῦ Ἀπειρου τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ. Εὐρισκόμεθα μέσα σέ Κατάστασιν, ἄν μπορούμεν νά δώσωμεν αὐτήν τήν όνομασίαν υπεράνω έννοιῶν Χώρου.

Ἥλιος πλέον, άκτινοβολεῖ, ἡ Θεία Μονάς, Λογοϊκάς Αὐτοεπιγνώσεις πού εἶναι ἡ φύσις της, Θεϊας Μονάδος καί Ἀγιοπνευματικάς Ὑπερσυνειδησεις πού καί πάλιν εἶναι ἡ Φύσις ΤΗΣ.

Ὅστε, προεκτείνει, άκτινοβολίες οἱ όποῖτες θά διέλθουν διά τῆς Ἰδέας τοῦ Ἀνθρώπου, πολλές, καί ταυτοχρόνως καί μέσα στην έννοιαν τοῦ Χρόνου καί τοῦ Χώρου, τώρα. Διότι εἰς τήν προέκτασίν της, σέ όποιανδήποτε προέκτασίν της διά τῆς Ἰδέας τοῦ Ἀνθρώπου, γεννᾶται αὐτομάτως ἡ έννοια τοῦ Χώρου καί τοῦ Χρόνου.

Ὅμως, προεκτείνη καί Ἀρχαγγελικές Τάξεις, Ἀρχαγγελικά Συστήματα, όλα. Δέν ὑπάρχει Ἀρχαγγελικό σύστημα πού νά μήν προεκτείνη μιά Θεία Μονάς. Καί Μιχαήλ προεκτείνει, ὄχι ἕναν Μιχαήλ, ὅπως δέν προεκτείνη ἕναν μόνον Ἀνθρωπον, καί Γαβριήλ προεκτείνει καί Ραφαήλ προεκτείνει καί Θρόνους, άκόμη καί Κυριότητες. Ὅστοςον, προσέξτε στό σημεῖον αὐτό, τήν Κυριότητα τήν ἔχει ὁ ἑαυτός μας Θεία Μονάς σάν Θεία Μονάς. Ἡμεῖς εἰς ἕκαστος όντοποιηθεῖς Ἀνθρωπος, Θεωθεῖς Ἀνθρωπος δέν ἔχει τήν Κυριότητα προτοῦ ένοιαισθανθῆ με τόν έσώτατο ἑαυτό του Θεία Μονάδα. Τότε, ναι. Εἶναι ἡ στολή ἡ πρώτη τήν όποίαν θά ένδουθῆ ἀπό τόν ΠΑΤΕΡΑ ὁ ἄσωτος Υἱός. Εἶναι ἡ Κυριότης.

Εἶχα πεῖ σ' ἕνα μάθημα, ὅτι αὐτήν τήν στιγμήν μιλοῦμεν μέ τήν έννοιαν τοῦ χρόνου τόσον πάνω στόν Πλανήτην Γῆ ὅσον καί σέ ἄλλα μέρη τοῦ Σύμπαντος ἡ τῶν Συμπάντων, τόσον τοῦ παχυλοῦ ὕλικοῦ Σύμπαντος τῶν Ψυχικῶν καί τῶν Νοητικῶν άκόμα καί μέσα στό Διάστημα μεταξύ τῶν Οὐρανίωv σωματῶν ἔχετε ἀδελφούς σας σέ διάφορα στάδια ἐξελίξεως των, ἔχετε ἀδελφούς σας Ἀνθρώπους πού εύρίσκονται σέ πολύ πολύ χαμηλότερο ἐπίπεδο ἐξελίξεως ἀπό τήν ἰδικήν σας στόν ἴδιον βαθμό μέ σᾶς, πῶς ψιλή ἐξελίξις ἀπό τήν δική σας, άκόμη Θεωθέντας.

Ἔχετε ἐπίσης ἀδελφούς σας, ὅπως εἶπα καί σέ ὅλα τά Ἀρχαγγελικά Συστήματα. Σ' αὐτήν τήν σάλα, σᾶς λέγω ὅτι ὑπάρχουν, μερικοί ἀπό σᾶς, πού εἶναι προεκτάσεις τῆς ἰδίας Θεϊας Μονάδος καί τό γνωρίζετε. Ὅστοςον, τά δάκτυλα τῆς χειρός άνήκουν εἰς τό ἴδιο χέρι, καί τά δύο χέρια άνήκουν εἰς τό ἴδιο σῶμα, άνήκουν εἰς τήν ἴδιαν προσωπικότητα, ὡστοςον τό ἕνα δάκτυλο ἀπό τό ἄλλο δάκτυλο ἔχουν μιά κάποια διαφορά καί ἄς εἶναι στό ἴδιο χέρι καί στό ἴδιο σῶμα. Μήν φαντασθῆτε ὅτι, ἐπειδή εἶσθε προεκτάσεις τῆς ἰδίας Θεϊας Μονάδος κάποτε εἰς τήν Θέωσιν θά ἀφομοιωθῆτε μέ τήν Θεϊάν Μονάδα, θά χύσετε τόν ἑαυτόν σας, τόν όντοποιηθέντα ἑαυτόν σας ὁ όποῖος θά διαλυθῆ μέσα εἰς τήν Ἀπόλυτο Αὐτοεπίγνωσιν τῆς Θεϊας Μονάδος, διότι χαίρει τῆς Ἀπολύτου Αὐτοεπιγνώσεως ὁ έσώτατος ἑαυτός σας Θεία Μονάς.

Δέν ἔχετε νά χύσετε τίποτε. Νά κερδίσετε; Ναι, αὐτήν τήν Αὐτοεπίγνωσιν, πού θά φθάσετε στό σημεῖον νά λέγετε "Ἐγώ καί ὁ ΠΑΤΗΡ ἕν έσμέν" ἄλλά Ἐγώ καί ὁ ΠΑΤΗΡ. Θά γνωρίσετε ὅτι εἶσθε έσεῖς, έσεῖς. Θά ἔχετε τήν δικήν σας Αὐτοεπίγνωσιν. Πῶς νά τήν όνομάσωμεν; Ἀνθρωπίνην; Θά τῆς δώσωμεν μιά πολύ διαφορετική σημασίαν όταν άργότερα θά σχηματισθῆ στην συνείδησίν σας ἡ έννοια αὐτοῦ πού θέλω νά πῶ, ὄχι τώρα, ἴσως νά εἶναι λέξεις πού δέν ἔχετε τώρα.

Ἀπό τήν πλευράν τοῦ έσωτάτου Ἐαυτοῦ σας Θεϊας Μονάδος, ἐκείνη ἡ Θεία Μονάς Ἐαυτός σας γνωρίζει τέσ μορφές τῆς Αὐτοεπιγνώσεως, Ἀνθρώπινες, ὅλες πού

προεκτείνει καί τά συστήματα συνειδήσεων 'Αρχαγγελικῶν πού προεκτείνει; 'Ασφαλῶς. Διδίτι χαίρει τῆς 'Απολύτου Αὐτοεπιγνώσεως καί 'Απολύτου Συνειδήσεως. Σεῖς αὐτήν τήν στιγμήν μπορεῖτε νά ἀντιληφθῆτε, οἰονόηποτε ἐρεθισμόν πάνω σέ ὅποιονόηποτε δάκτυλον τοῦ χεριοῦ σας; 'Ασφαλῶς. Σεῖς, διδίτι εἶναι μέρος τοῦ ἑαυτοῦ σας.

Καί τώρα σᾶς λέγω ὅτι, τά πάντα γνωρίζει, τό κάθε τι γνωρίζει γιά ἕνα ἕκαστον προέκτασή της ἡ Θεία Μονάς, τά πάντα. Εὐθύνεται; 'Ασφαλῶς ὄχι. Θλίβεται; Μερικῶς, ὄχι μέ τήν ἔννοϊαν τοῦ θλίβομαι πού γνωρίζετε σεῖς. Ὄταν ἔλεγεν ὁ Πολύ 'Ηγαπημένος " 'Αλλήλων τά βάρη βαστάζετε" τί νά ἐννοοῦσε ἄραγε; Σᾶς λέγω τώρα τήν ἀλήθειαν, καί εἶναι δίκαιο αὐτό. Ὅτι πράξη μέ τήν ἔννοϊαν τῆς ἐνοχῆς μία προέκτασις τοῦ ἑαυτοῦ σας Αὐτοεπιγνώσεως Θείας Μονάδος, κάτω ἀπό τόν σημερινόν ἑαυτό σας Αὐτοεπίγνωσιν, καί σᾶς λέγω ὑπάρχουν χιλιάδες τέτοιες προεκτάσεις, καί σεῖς εὐθύνεσθε. 'Αλλά, καί ὅτι ἔχει κερδίση οἰσοδόηποτε καί εἶναι πολλές χιλιάδες ὀντότητες πού ἔχουν ἐξελιχθῆ πολύ περισσότερο ἀπό τόν βαθμόν τῆς δικῆς σας σημερινῆς ἐξελιξέως, πάνω ἀπό σᾶς μέχρι τῆς Θεώσεως εἶναι καί δικό σας κέρδος καί ὕλων αὐτῶν ἐκ τῶν ὀποιῶν ἐπωμίζεσθε εὐθύνες. " Ἄν ΕΓΩ ἀνέλθω ἐλκύσω προς ΕΜΑΥΤΟΝ πάντας ΕΚΕΙΝΟΣ πάντας, διδίτι ΕΚΕΙΝΟΣ εἶναι" τό φῶς τό φωτίζον πάντα " Ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον", εἶναι ἡ Αὐτοεπιγνωσιακή 'Απόλυτος Συνειδήσις ὅλων τῶν Θείων Μονάδων. Μπορεῖτε νά τό ἀντιληφθῆτε αὐτό; Αὐτοεπιγνωσιακή 'Απόλυτος Συνειδήσις, δέν ἔχω πεῖ τώρα Ὑπερσυνειδήτο Αὐτοεπίγνωσιν. Μελετῆστε τά νοήματα πού δίδουν οἱ φράσεις αὐτές. Θά συνεχίσωμεν.

" Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Συγκεντρωθῆτε μέσα σέ ὅλον τό ὕλικόν σας σῶμα τώρα.

Σκεφθῆτε, μέσα στό ὕλικό σας σῶμα τώρα πού μέσον τοῦ αἰσθησιακοῦ αἰθέρος αἰσθάνεσθε ἀντιλαμβάνεσθε τήν ὑπαρξιν του. Πῶς τήν ἀντιλαμβάνεσθε τήν ὑπαρξιν τοῦ ὕλικοῦ σας σώματος τώρα; Σάν κάτι πού ὑπάρχει βαρύ, θερμό, αἰσθάνεσθε ὅλον τό ὕλικόν σας σῶμα ἀπό τήν κεφαλῆν μέχρι τά πέλματα τῶν ποδῶν.

Μπορεῖτε νά αἰσθανθῆτε ἔντονα ὀλόκληρον τό ὕλικόν σας σῶμα. Καί ὡστόσον μέσα στό ὕλικό σας σῶμα τώρα, ὑπάρχουν χιλιάδες κύτταρα, ἄτομα, συστήματα λειτουργιῶν τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἄλλα τά ἄτομα τῶν κοκκάλων, ἄλλοι οἱ ἱστοί ἄλλες οἱ σάρκες ἄλλα τά ὕγρά, ἄλλα αἱμοσφαίρια, εἶναι ἕνας μικροκόσμος μέσα στόν παχυλόν ὕλικόν κόσμον τό ὕλικό σας σῶμα πού εἶναι ὁ ὕλικός σας ἑαυτός καί «εἶς εἶσθε ἡ Αὐτοεπίγνωσις καί συνειδήσις μέσα σ' αὐτό τό ὕλικό σῶμα.

Τώρα μπορεῖτε νά ἀντιληφθῆτε τί εἶναι ὁ ἑαυτός σας Θεία Μονάς καί τί εἶναι αἱ προεκτάσεις του. Πανσυμπαντικῶς μπορεῖτε νά σχηματίσετε μίαν ἔννοϊαν τώρα πολύ πολύ ἀμυδρῆν ὡστόσον.

" Ὅπως ἔχη τήν Πολλαπλότητά του τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ ἔχει τήν Πολλαπλότητά της ἡ Θεία Μονάς Ἐαυτός σας, ἔχει τήν Πολλαπλότητά του ἀκόμα καί τό παχυλόν σας ὕλικό σῶμα, ἔχει τήν Πολλαπλότητά της ἀκόμα καί ἡ προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις ἑαυτός σας μέ τέσ προεκτάσεις της, τά στοιχειακά, πού ἐπιστρέφουν καί συνθέτουν τήν σημερινήν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν ἑαυτόν σας.

Αἰσθάνεσθε μέσα στό παχυλόν σας ὕλικό σῶμα τώρα, εἶναι δικό σας. Καί ὅπως αἰσθάνεσθε τό ὕλικό σας σῶμα καί ἀσφαλῶς αὐτό δέν εἶναι τό σῶμα τοῦ γείτονός σας, εἶναι κάτι ἐντελῶς δικό σας, ἔτσι αἰσθάνεται καί μιᾶ Θεία Μονάς μέ ὅλες τίς προεκτάσεις της καί δέν τέσ συγχύζῃ μέ τέσ προεκτάσεις μιᾶς ἄλλης Θείας Μονάδος καί ἄς εἶναι μέσα στόν ἴδιον Κῶρον καί στόν ἴδιον Χρόνον.

Τίποτε δέν συγχύζεται μέσα στήν Θεϊαν Πανσοφίαν, Παντοδυναμίαν καί Παναγαθότητα μέσα στό Σύμπαντα. Σύγχυσις ὑπάρχει μόνον, καί αὐτό σάν ἕναν φαινόμενον στές σκέψεις τῶν Ἄνθρώπων, προσωρινό φαινόμενον ὡστόσον.

Αἰσθάνεσθε μέσα στό ὕλικό σας σῶμα καί νοιώθετε ὅτι πλήρης Ἄρμονία, Πανσοφία εἶναι γύρω σας καί μέσα σας καί ἀφήστε τήν Θεϊαν αὐτήν Πανσοφίαν νά ἐργασθῆ

Ἄγιοπνευματικῶς μέσα στο ὑλικό σας σῶμα καί Λογοϊκῶς μέσα εἰς τήν Προσωπικότητα Ἀυτοεπίγνωσιν ἑαυτόν σας καί ὡστόσοσον ἐσεῖς δέν εἴσθε οὔτε τό ἕνα οὔτε τό ἄλλο.

Σεῖς εἴσθε μία ἄλλη ὄντοτης πέραν τῆς Συνειδήσεως καί πέραν τῆς Ἀυτοεπιγνώσεως. Κάποτε θά γνωρίσετε πλήρως ποῖοι εἴσθε. Τώρα εἴσθε ὁ ἐρευνητής.

Βαθειές εἰσπνοές τώρα καί συγκέντρωσιν μέσα στο ὑλικόν σας σῶμα.

Θεληθε ἡ Ἄγιοπνευματική Πανσοφία νά κτίση πλήρη ὑγείαν μέσα στο ὑλικό σας σῶμα.

Μέσον τοῦ Ἀποτυπωτικοῦ αἰθέρος τώρα νά ὀητε μέ τήν σκέψιν σας ὅλο τό ὑλικό σῶμα κατάλευκο μέ ἕνα φῶς καί μία ἀκτινοβολία μέ ῥόζ φῶς μέσα ἀπό τήν καρδίαν σας. Καί φελῖστε μέ τήν σκέψιν μόνον ὄχι μέ λόγους.

"Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ καί ἐπί Γῆς Εἰρήνη ἐν Ἀνθρώποις Εὐδοκία".

Φῶς ἀκτινοβολεῖ ἀπό τήν καρδίαν σας. Φῶς πού θά φωτίζη τέσ κεφείες σας τά συναισθήματά σας, θά φωτίση τόν δρόμον σας, θά φωτίση τόν ἀνάντην δρόμον σας πρὸς τήν τελείωσιν.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Ἐρώτησις: Κάθε Θεία Μονάς εἰς τέσ Ἄπειρες προεκτάσεις της εἶναι ὁ κάθε Ἄνθρωπος, μία Ἄγιοπνευματική Συνείδησις καί Λογοϊκή Ἀυτοεπίγνωσις. Εἰς τήν ἐπιστροφήν, ἡ ἐπιστροφή πού θά καταλήξη, εἰς μίαν ὀντοποιηθησομένην ὑπόστασιν πού εἶναι ἡ Θεία Μονάς ἢ κάθε προέκτασις Ἄγιοπνευματική καί Λογοϊκή θά ὀντοποιεῖται ξεχωριστά;

Διδάσκαλος: Νά κάμω μίαν ἐρώτησιν. Σάν Γυμνασιάρχης ὅταν τελειώση ἕνας τήν σχολήν σας τοῦ δίδεται κάτι, ἕνα χαρτί μέ τήν φωτογραφίαν του καί τόν βαθμόν του πού ἀσφαλῶς ἐκεῖνο τό κάτι, τό χαρτί ἐκεῖνο, εἶναι τό προϊόν ἡμερῶν - μηνῶν ἐτῶν, ἐργασίας. Ἀσφαλῶς ἐκεῖνο τό κάτι πού τοῦ δίδετε στό χέρι καί τό κρατῆ" εἶναι καί μέσα του σάν γνῶσις, σάν χαρακτήρ, σάν κάτι πού κέρδισε ἀπό τήν σχολήν σας. Δέν εἶναι; Πού φυσικά αὐτό τό κάτι δέν τό ἔχει ἕνας ἀναλφάβητος. Δέν εἶναι; Ἀδελφοί τό ἴδιο χαρτί σ' ἕνα ἀναλφάβητο; Ἀσφαλῶς ὄχι. Καί ἕνας ἄλλος ὅταν θέλῃ νά δῆ ποιός εἶναι αὐτός πού ζητᾷ αὐτό ἢ ἐκεῖνο θά τοῦ ζητήσῃ τό ἐνδεικτικό του.

Καί ὅταν τό δῆ αὐτό τό ἐνδεικτικόν, ξεύρει, αὐτό τό κομμάτι τό χαρτί τί ἐκπροσωπεῖ ξεύρει ποῖον ἔχει μπροστά του. "Ἐν τίτλον. Ἄλλά αὐτός ὁ τίτλος δέν εἶναι μερικά ψηφία πού τοῦ δώσατε σεῖς. Δέν εἶναι; Ὅχι εἶναι καί οὐσία. Μπράβο καί οὐσία. Ὁρθῶς. Στήν ἐπιστροφήν θά ἔχῃ καί τήν οὐσίαν καί ἐκεῖνο πού ὀνομάζεται ὀντοποιηθεῖσα Ἀυτοεπίγνωσις μέσα στήν Ἀπόλυτη Ἀυτοεπίγνωσιν πού εἶναι ἡ φύσις του.

Τίποτε δέν κερδίζεις πού δέν εἶσαι, μόνον πιστοποιεῖς τό τί εἶσαι.

"Ἴσως μέ αὐτό τό πολύ πτωχόν παράδειγμα νά ἔγιναι ἀντιληπτός. Καί ἡ οὐσία εἶναι καί ἡ ἀπόδειξις ὑπάρχει, ἀλλά, μπορεῖς νά δώσης αὐτό τό χαρτί καί μπορεῖς νά περιμένῃς αὐτήν τήν πρόδοον ἀπό ἕνα γασί, ἀπό ἕνα σκυλλί μήπως; Μπορεῖς ὅμως αὐτό νά πιστεῖς ὅτι κάποτε θά τό δώσης σέ οἰονδήποτε, δέν εἶναι ἔτσι. Αὐτή εἶναι ἡ προέκτασις τῆς Θείας Μονάδος. Νομίζω μέ αὐτά τά φτωχά παραδείγματα ἔγιναι μερικῶς ἀντιληπτός.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".